

Een absurditeit

Poppenkasten zijn er in verschillende soorten en maten. Ze zijn meestal verplaatsbaar. Voor het spel met de traditionele *handpoppen* wordt vaak een meer dan manshoge kast gebruikt. Hierin is de poppenspeler onzichtbaar voor het publiek.

Poppenkast

In de volkspoppenkast beweegt de speler zijn figuren voor een toneelopening boven in de voorwand. Bij andere theaters verrijzen de poppen uit het open dak van de kast.

Tafeltheatertje

De breedte en diepte van de poppenkast zijn afhankelijk van het aantal spelers. In lage poppenkasten – zoals een *tafeltheatertje* – wordt het spel zittend opgevoerd. Als de voorstelling afgelopen is, kan de toneelopening worden gesloten met gordijntjes.

Handpop

De handpoppenspeler beweegt de pop met zijn vingers. In de hals van de kop zit een gat. Daar steekt de speler de *wijsvinger* door. De *duim* gaat in het ene mouwtje, de *pink* in het andere. Een enkele keer bungelen er beentjes onder aan het jasje. De handpop heeft onder de kleertjes geen lijf; de *vuist* van de poppenspeler geeft de nodige vulling.

Clown

De pop die uit het veelkleurige pastichetheatertje te voorschijn komt, is een *clownsfiguur* uit het begin van de vorige eeuw. In het plastic poppenhoofd, dat uit het bovenstuk steekt, kunnen we de oud-Hollandse *Jan Klaassen* herkennen.